

УДК 687.13.016

СТИЛЬ І МОДА, ЗАВДАННЯ СУЧАСНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ЗАЧІСОК

Студ. Кутляєва Ю.В., гр. БДс-15
Науковий керівник доц. Т. А. Пашковська
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Розвиток і вдосконалення перукарського мистецтва тісно пов'язані з еволюцією суспільства, підвищенням загального рівня культури. У всі часи робота перукарів була спрямована на те, щоб прикрасити зовнішність людини, зробити її привабливішою.

Що ж таке зачіска? На це питання можна відповісти так: це волосся, укладене в певну форму із застосуванням різних видів укладання, завивки, різноманітних стрижок.

У зачісці найяскравіше проявляється подих епохи, вона відтворює національні та расові риси, класову приналежність, соціальний стан у суспільстві, а також ознаки статі та віку.

Об'єкт та предмет дослідження. Завдяки зачісці можна підкреслити привабливість обличчя і завуалювати деякі недоліки. Певний відбиток накладають на зачіску особисті смаки та індивідуальні погляди її власника. Сукупність цих понять визначає стиль людини.

Результати дослідження. Стиль – це конкурентна, стійка, складна мода епохи, в якій мода виражає економічний стан, політичні погляди, розвиток культури, ставлення до зовнішнього світу. На формування індивідуального стилю людини можуть впливати літературні образи, твори живопису, образи кіногероїв, поняття зі світу музики, особливо танцювальної, що в наш час часто породжують цілі стильові напрями. Характерні особливості цих напрямів виявляються в індивідуальних стилях різних людей. У своїй роботі майстер це враховує, причому в більшості випадків при індивідуальному моделюванні бере ці стилі за основу. Нині розрізняють декілька стилів.

1. Класичний. Характерний стриманістю, відсутністю екстравагантних, гостро модних кольорів і ліній як у макіяжі, так і в одязі та зачісках. Прикраси повинні бути стриманими й вишуканими. Стиль створює враження елегантності, рівноваги, впевненості в собі. Цей стиль доречний у багатьох ситуаціях – від неформальної до офіційної.

2. Романтичному стилю притаманні легкість, свобода, поривність і пристрасність. У романтичному стилі завжди є щось чисте, непідкупне й з елементами театральності. Головною ознакою цього стилю є гаптування, вишивки, вуалі й хустинки, рюші та оборки, копиці кучерів, водоспади хвиль, що природно спадають на плечі.

3. Спортивний стиль поєднує в собі динамічні кольори, прості форми. Відсутність зайвих деталей, надмірного декору забезпечує легкість і зручність руху. Силуети вільні, одяг оздоблений накладними кишенями, «блискавками», макіяж мінімальний. Спортивний стиль дуже функціональний, не потребує великої кількості аксесуарів, але на відміну від класичного його не можна вважати універсальним.

4. Діловий стиль створюється за допомогою простих обрисів, обмеженої кількості деталей, передбачає відсутність надмірного декору. Все, починаючи від костюма і взуття та закінчуючи макіяжем і зачіскою, повинно створювати відчуття зібраності, цілеспрямованості, ділового настрою. У цьому стилі розкіш недоречна. Усе має створювати враження ділового настрою, відданості роботі, стриманості, коректності, елегантності та пунктуальності.

5. Фольклорний стиль зумовлюється географічним розташуванням того чи іншого народу, історичними традиціями та економічним станом країни. Він характеризується народним колоритом.

6. Екзотичний стиль – це стиль свята й карнавалу. Його основні риси: складність форм і ліній, яскравість, еротичність.

7. Авангардний стиль – стиль майбутнього, стиль пошуку. Він ніколи не зупиняється, завжди прямує попереду всіх стилів і може поєднувати основні риси кожного з них.

**Сучасні матеріали і технології виробництва виробів
широкого вжитку та спеціального призначення**

Художнє моделювання костюма

Термін «моделювання» походить від слова «модель» (тобто «зразок») і означає процес створення моделей. Сьогодні поняття «моделювання» трактується ширше й означає не лише процес створення моделей, а й розробку на основі моделі різних її варіантів з використанням будь-яких характерних деталей, а також процес відтворення (реконструкції) моделі за фотографією та малюнком.

Моделювання вирішує цілий ряд завдань:

1. Забезпечення потреб населення у різноманітних красивих зачісках, розробку нових форм зачісок, які відповідають формам трудової або іншим видам діяльності (спорт, відпочинок тощо);

2. Виховання і розвиток смаку на основі художньо оформлених зачісок;

3. Розвиток напрямів моди.

Володіння професійними знаннями та здатністю мислити художніми образами дозволяють модельєру створювати нові форми, шукати нові шляхи в перспективному моделюванні. При створенні моделі необхідно враховувати закономірності побудови зачіски, які утворюють такі компоненти, як форма і силует, лінії, колір. Засобами, або прийомами, за допомогою яких вони формуються, є пропорції, баланс, ритм, контраст, нюанс. Обов'язковими для композиції є єдність стилю та образність форми. Кожна нова мода висуває свої критерії в оцінці величини зачіски. Сьогодні модно носити гладеньке волосся, а завтрашній день пропонує збільшити зачіску або деталі до певних розмірів. Отже, довершеною можна вважати зачіску, де другорядне підлягає головному, де існує взаємозв'язок усіх компонентів і панує врівноваженість.

На основі образної уяви (тут використовується життєвий досвід майстра) виникає фантазія як результат довільних комбінацій різних частин, якостей, властивостей раніше сприйнятих предметів. У майстра з'являється ідея внаслідок спостережень та оцінки реальної дійсності. Ця ідея, виходячи з особливостей мислення модельєра, його намагання узагальнювати, створює художній образ, спочатку ще досить розпливчастий. Залежно від того,

для кого й для чого виконується робота, визначається й вибір інструментів і засобів, якими необхідно буде скористатись у процесі роботи.

Після того, як буде створено технологічну послідовність виконання задуму, настає час його реалізації, тобто створення зачіски на моделі. Образ, що виник у свідомості, необхідно зафіксувати на папері – це дозволить доповнювати, уточнювати зачіску.

Висновки. Остаточне завершення моделі зачіски відбувається лише в роботі з конкретно людиною. Створена зачіска викликає у глядача певні (заплановані майстром) емоції, асоціативні відчуття і в сукупності із зовнішністю людини становить художній образ.

Ключові слова: стиль, мода, сучасне моделювання, зачіска, стиліст.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аксенова М. Т. Мода и стиль [Текст] / М. Т. Аксенова, Т. В. Чернова, Т. И. Евсева. – М.: Аванта+, 2007. – 480 с.
2. Єрмілова В. В., Єрмілова Д. Ю. Моделювання та художнє оформлення одягу. – М.: Академія, 2000.
3. Корнеев В. Д. Моделирование и художественное оформление прически. Учеб. пособие для сред. спец. учеб. заведений / Корнеев В. Д. – М.: Легпромбытиздат, 1989. – 192 с.
4. Нан Д. Історія костюма 1200 – 2000. Мю: Астрель, АСТ 2003. – 342 с.